

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Davida Hipšra v právní věci žalobce: **Scheelit, s. r. o.**, se sídlem Žitná 52, Praha 2, zastoupeného JUDr. Lenkou Vančatovou, advokátkou se sídlem Žitná 10, Praha 2, proti žalovanému: **Státní úřad inspekce práce**, se sídlem Kolářská 13, Opava, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 10. 2013, čj. 3481/1.30/13/14.3, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, ze dne 19. 3. 2014, čj. 59 Ad 3/2014 – 24,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I.

1. Oblastní inspektorát práce pro Ústecký kraj a Liberecký kraj rozhodnutím ze dne 7. 8. 2013, čj. 17226/7.30/13/14.3-4, uznal žalobce vinným ze spáchání správních deliktů podle § 30 odst. 1 písm. f) a n) zákona č. 251/2005 Sb., o inspekci práce, ve znění pozdějších předpisů, a uložil mu pokutu ve výši 65 000 Kč.

2. Žalovaný zamítl odvolání žalobce rozhodnutím ze dne 30. 10. 2013, čj. 3481/1.30/13/14.3.

II.

3. Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Ostravě, který ji usnesením ze dne 9. 1. 2014, čj. 22 Ad 1/2014 – 9, postoupil místně příslušnému Krajskému soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci.

4. V žalobě žalobce požádal o přiznání odkladného účinku. Krajský soud zastavil řízení o návrhu na přiznání odkladného účinku usnesením ze dne 19. 3. 2014, čj. 59 Ad 3/2014 – 24, protože žalobce nezaplatil soudní poplatek za tento návrh ve výši 1000 Kč, a to ani k výzvě soudu, v níž byl poučen o následcích nezaplacení.

III.

5. Žalobce (stěžovatel) brojil proti usnesení krajského soudu čj. 59 Ad 3/2014 – 24 kasační stížností.

6. Stěžovatel namítl, že zaplatil soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě ve výši 1000 Kč. Omylem však zaplatil soudní poplatek za podání žaloby pouze ve výši 2000 Kč, namísto 3000 Kč. V současné době je poplatek již zaplacen na účtu krajského soudu. Stěžovatel navrhl, aby soud napadené usnesení zrušil a pokračoval v řízení o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě.

IV.

7. Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

V.

8. Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval podmínkami řízení a shledal, že kasační stížnost není přípustná.

9. Kasační stížnost je přípustná pouze tehdy, je-li podána z některého důvodu uvedeného v § 103 s. ř. s. a není-li její přípustnost vyloučena na základě § 104 s. ř. s. Podle § 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s. kasační stížnost není přípustná, pokud směřuje proti rozhodnutí, které je podle své povahy dočasné.

10. Rozhodnutí správního soudu o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě je svou povahou rozhodnutím dočasným, neboť má pouze omezené trvání. Jeho účinek, ať již pozitivní nebo negativní, je časově omezen pouze na dobu trvání řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu. Není-li rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku zrušeno soudem (postupem podle § 73 odst. 5 s. ř. s.), zaniká přímo ze zákona nabytím právní moci rozhodnutí ve věci samé. Nadto rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku, bez ohledu na výsledek, nijak nepředjímá postup soudu při rozhodování o věci samé.

11. Kasační stížnost proti rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku je proto nepřípustná (srov. např. rozsudky ze dne 22. 12. 2004, čj. 5 As 52/2004 – 172, č. 507/2005 Sb. NSS, nebo ze dne 17. 5. 2012, čj. 7 As 61/2012 – 37). Tento závěr potvrdil také Ústavní soud v usnesení ze dne 9. 6. 2005, sp. zn. III. ÚS 156/05.

12. Nesprávné poučení krajského soudu o možnosti podat kasační stížnost proti usnesení čj. 59 Ad 3/2014 – 24 nemůže založit přípustnost této kasační stížnosti (srov. např. usnesení ze dne 25. 11. 2004, čj. 3 Ads 37/2004 – 36, č. 737/2006 Sb. NSS).

13. Pro úplnost Nejvyšší správní soud doplňuje, že zastavení řízení o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě z důvodu nesplnění poplatkové povinnosti nevytváří překážku věci rozsouzené, protože se nejedná o meritorní, ale pouze o procesní rozhodnutí. Žalobce může po zastavení řízení o návrhu na přiznání odkladného účinku takový návrh opětovně podat.

14. Nejvyšší správní soud shledal kasační stížnost nepřípustnou podle § 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s., proto ji odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s.

15. O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta. S ohledem na nepřípustnost kasační stížnosti soud nevyzval stěžovatele k uhrazení soudního poplatku za tuto kasační stížnost. Takový postup

by byl s ohledem na nutné odmítnutí kasační stížnosti a s tím spojené vrácení případně zaplaceného poplatku ryze formální a rozporný se zásadou procesní ekonomie.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 23. dubna 2014

JUDr. Jan Passer
předseda senátu